



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 697/2022-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/54/2018 (pôvodne pod sp. zn. 5T/70/07) takto

## r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/54/2018 (pôvodne pod sp. zn. 5T/70/07) **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/54/2018 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **7 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Bratislava I **p o v i n n ý** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Bratislava I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **632,11 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

## O d ô v o d n e n i e :

### I.

#### Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9T/54/2018, predtým pod sp. zn. 5T/70/07 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Okrem vyslovenia porušenia označených práv sa domáha rozhodnutia, ktorým by ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v uvedenej trestnej veci bez zbytočných prietáhov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľovi je na základe obžaloby Krajskej prokuratúry v Bratislave podanej okresnému súdu 29. júna 2007 vedené pod sp. zn. 9T/54/2018 (predtým pod sp. zn. 5T/70/07) trestné stíhanie, ktoré do podania ústavnej sťažnosti nebolo skončené.

3. Uznesením č. k. I. ÚS 697/2022-15 z 15. decembra 2022 ústavný súd prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu na ďalšie konanie.

4. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, lebo na základe podaní účastníkov je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

## II.

### Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ tvrdí, že od 29. júna 2007 do 17. apríla 2008 a následne od 17. apríla 2008 do 9. novembra 2009, od 9. novembra 2009 do 26. februára 2019, od 26. februára 2019 do 9. mája 2022 a od 9. mája 2022 do 15. augusta 2022 (t. j. celkovo viac ako 15 rokov) nebol zo strany konajúceho súdu uskutočnený žiadny úkon okrem upovedomení o zrušení termínov pojednávania, predvolania na pojednávanie a oznámenia o zmene senátu. Skutok, z ktorého je sťažovateľ obvinený, sa mal stať v roku 2006 a po takmer 16 rokoch súdneho konania vec stále nie je ukončená.

6. Podľa sťažovateľa trestné konanie proti nemu vplyvom prietahu stratilo logiku a zmysel. K zbytočným prietahom v napadnutom konaní pritom, ako sám uvádza, svojím konaním neprispel. Tieto sú spôsobené výlučne postupom okresného súdu. Ani po zmene zákonného sudcu nežiadal vykonané dôkazy zopakovať. Do pozornosti dal aj tú skutočnosť, že prejedávaná vec nie je skutkovo ani právne zložitá.

7. Nečinnosť okresného súdu spôsobuje sťažovateľovi podľa jeho slov psychické utrpenie a zdravotné problémy, keďže je takmer 16 rokov „*stresovaný neistotou nekonania súdu*“ a pritom je „*v plnom rozsahu nevinný*“.

## III.

### Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

#### III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

8. Okresný súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti ozrejmil, že trestná vec vedená pod sp. zn. 9T/54/2018 bola vylúčená na samostatné konanie z konania vedeného okresným súdom pod sp. zn.

5T/70/2007 a 17. mája 2021 bola pridelená zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ]. K priebehu konania okresný súd uviedol, že sťažovateľ sa na hlavných pojednávaniach nariadených na 3. a 4. október 2022 a 5. december 2022 nezúčastnil.

9. Doterajšiu dĺžku trvania konania okresný súd odôvodnil najmä zaťaženosťou dotknutého súdneho oddelenia aj inými trestnými vecami poznačenými dlhotrvajúcimi a niekoľkoročnými prietiahmi spôsobenými notoricky známou personálnou a materiálnou poddimenzovanosťou okresného súdu, preto nebolo možné, aby zákonný sudca predmetné konanie dosiaľ ukončil. Okresný súd však zastáva názor, že v predmetnej veci priebežne konal a koná tak, ako to je s ohľadom na jeho zaťaženosť možné. Na zreteľ bolo podľa okresného súdu potrebné brať aj dlhotrvajúce protipandemické opatrenia v súvislosti s ochorením COVID-19, ktoré objektívne znemožňovali súdu konať v predmetnej trestnej veci.

10. Okresný súd konečné rozhodnutie o aktuálnej ústavnej sťažnosti ponechal na zváženie ústavnému súdu a v prípade záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené bolo, žiadal, aby ústavný súd zvážil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a toto sťažovateľovi nepriznal najmä s ohľadom na skutočnosť, že v prejedávanej veci nastali prietahy z objektívnych dôvodov.

### **III.2. Replika sťažovateľa:**

11. Sťažovateľ vo svojej replike uviedol, že okresný súd vo svojom vyjadrení priznal, že došlo k prietahom z objektívnych dôvodov, s čím nemal dôvod nesúhlasiť.

12. Opatrenia v súvislosti s ochorením COVID-19 však podľa neho nemôžu v žiadnom prípade ospravedlniť prietahové konanie, a to tým skôr, že predmetné trestné konanie na okresnom súde trvá od roku 2007 a opatrenia v súvislosti s pandémiou trvali len niekoľko mesiacov v rokoch 2020 a 2021.

13. Preťaženosť súdu podľa sťažovateľa nemôže byť na ujmu účastníka konania.

14. Zásadne však sťažovateľ nesúhlasil s návrhom okresného súdu, aby mu ústavný súd nepriznal primerané finančné zadosťučinenie len z dôvodu objektívnosti prietahov. Takýto názor považuje za nesprávny, pretože finančné zadosťučinenie „je minimálnou materiálnou požiadavkou právneho štátu na obeť prietahového konania“. Ani objektívny prietah neznižuje zodpovednosť štátu zaň a bolo by v rozpore s ústavou, ako aj ustálenou judikatúrou ústavného súdu odškodné sťažovateľovi nepriznať len z dôvodov objektívnych.

## **IV.**

### **Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti**

15. Podstata námietok sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov spočíva v konštatovaní nečinnosti okresného súdu s dôrazom na skutočnosť, že v čase podania ústavnej sťažnosti v napadnutom konaní nebolo o trestnom obvinení sťažovateľa právoplatne rozhodnuté ani po viac ako 15 rokoch od podania obžaloby.

16. Z dôvodu dĺžky konania nebolo už namieste využitie sťažnosti podľa § 55 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), ktorú inak ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne považuje za účinný prostriedok nápravy v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021, I. ÚS 339/2022, I. ÚS 637/2022). Keďže sťažnosť by v tu prejednávanej veci už nesplnila svoj účel, ústavný súd pristúpil k meritórnemu posúdeniu ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

17. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, IV. ÚS 120/2018) a môžu byť ústavným súdom posudzované spoločne.

18. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie označeného základného práva vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, ale aj osoba, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ktoré nastupuje až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 118/2019).

19. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť v každom súdnom konaní (teda i v trestnom konaní) taký procesný postup, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty strán (III. ÚS 233/2021). Táto povinnosť súdu je implicitne obsiahnutá aj v § 1 a § 2 ods. 7 Trestného poriadku. Podľa § 247 ods. 5 Trestného poriadku pri nariadení hlavného pojednávania urobí predseda senátu všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie jeho riadneho priebehu a na to, aby vec bolo možné prejednať a rozhodnúť bez jeho odročenia. Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľa, vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie než doba konania v civilných veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania (m. m. II. ÚS 32/03, III. ÚS 183/05).

20. Z judikatúry ESLP tiež vplýva, že v súvislosti s ochranou práva na prejednanie veci v primeranej lehote priznaného čl. 6 ods. 1 dohovoru primeraná lehota na rozhodnutie v trestnej veci začína plynúť od obvinenia, ku ktorému spravidla dochádza v prípravnom konaní a zahŕňa celé konanie vo veci vrátane odvolacích konaní (rozsudok ESLP z 28. 6. 1978 vo veci König proti Spolkovej republike Nemecko, séria A, č. 27, s. 33, § 98).

21. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, správanie účastníka (strany) súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07) a v tejto súvislosti ústavný súd znova opakuje, že primeraná lehota na konanie v trestných veciach sa musí posudzovať prísnejšie, a to práve v dôsledku mimoriadne citelnej zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený (II. ÚS 32/03, III. ÚS 655/2014, I. ÚS 153/2021).

22. V konkrétnom posudzovanom prípade sťažovateľa ústavný súd nepostupoval striktnie podľa uvedených kritérií, a to pre extrémnu dĺžku trestného konania (viac ako 15 rokov) s absenciou právoplatného rozhodnutia vo veci. Takéto extrémne dlhé konanie zo strany všeobecného súdu *prima facie* odôvodňuje vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a rovnako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vo vzťahu k strane, ktorá je subjektom takéhoto konania.

23. Ústavný súd vo vzťahu k postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že už zo samotnej dĺžky vedeného trestného konania (v čase rozhodovania ústavného súdu v trvaní 15 a pol roka) bez potreby bližšieho skúmania jednotlivých časových úsekov medzi jednotlivými procesnými úkonmi možno vyvodiť, že vo veci konajúci súd nerešpektoval zásadu rýchlosti a efektívnosti súdneho konania a spôsobil tak extrémne prietahy, čo je z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľné. Ide o konanie výrazne presahujúce akceptovateľnú dĺžku trestného konania na súde prvého stupňa.

24. Okresný súd pritom vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti nijako nepopiera ani nevyvracia tvrdenie sťažovateľa, že v danom prípade nejde o právne ani fakticky zložitú vec a žiadnym spôsobom nespochybnil ani sťažovateľom časovo vymedzené obdobia jeho nečinnosti. Odhliadnuc od uvedeného, ústavný súd pripomína svoju judikatúru, že ani právne či skutkovo náročnejší prípad nesmie trvať v právnom štáte dlhú dobu (m. m. I. ÚS 688/2014, I. ÚS 434/2021, I. ÚS 405/2022). Ospravedlniť takúto dĺžku trvania trestného konania nemôže ani skutočnosť, že sťažovateľ sa v ostatnom čase trikrát nezúčastnil na hlavnom pojednávaní, a to aj napriek tomu, že ide o správanie sťažovateľa (ako strany konania), na ktoré je, samozrejme, potrebné nahliadať ako na také, ktoré rovnako neprispieva k včasnejšiemu právoplatnému ukončeniu jeho trestného stíhania, a tým k odstráneniu jeho právnej neistoty a v dôsledku toho aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

25. Ústavný súd k obrane okresného súdu týkajúcej sa nepriaznivej pandemickej situácie a s ňou spojených opatrení uvádza, že dĺžka posudzovaného obdobia bola ústavne neprimeraná už pred pandemickou situáciou, avšak v dôsledku jej pretrvávania prispela k celkovej dĺžke konania. Podľa ústavného súdu však ani epidemiologická situácia nepredstavuje zásadnú prekážku pre fungovanie súdnictva (III. ÚS 421/2020). Ústavný súd tiež konštatuje, že dĺžka súdneho konania by mala v „rozumnej miere“ zodpovedať intenzite faktorov, ktoré môžu konanie predlžovať (III. ÚS 49/01).

26. Pokiaľ ide o obhajobu okresného súdu vysokým počtom nevybavených vecí a personálnymi problémami – túto nemožno akceptovať. Ústavný súd (rovnako ako sťažovateľ vo svojej replike) poukazuje v tejto súvislosti na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej nie je možné prenášať technicko-organizačné problémy štátnych orgánov na účastníkov konania, čo platí o to viac, ak to má za následok porušenie ich základných práv alebo slobôd. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezabavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (IV. ÚS 97/04, IV. ÚS 136/03, IV. ÚS 35/06, II. ÚS 481/2017). Rovnako tak uviedol, že hoci nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti

pripisovať na ťarchu účastníkov (strán) súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03, II. ÚS 179/2013, II. ÚS 264/2013, II. ÚS 481/2017).

27. Vo veci sťažovateľa považuje ústavný súd za vhodné poukázať i na právny názor vyslovený vo veci sp. zn. I. ÚS 418/2014 a reflektujúci judikatúru ESLP, v zmysle ktorého k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov môže dôjsť aj vtedy, ak konanie trvá (globálne) neprimerane dlhú dobu, a to bez ohľadu na to, či v posudzovanom prípade boli zaznamenané prietahy spôsobené postupom súdu, resp. iného príslušného orgánu verejnej moci. K porušeniu uplatňovaných práv môže dôjsť aj vtedy, ak nedošlo v konaní k prietahom, a, naopak, i keď k prietahom v konaní došlo, nemusí vždy ísť o porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej dobe, ak konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času, v ktorom je možné uzavretie konania spravidla očakávať (rozsudok ESLP z 22. 6. 2004 vo veci Libanský proti Českej republike, sťažnosť č. 48446/99, rozsudok ESLP z 29. 6. 2004 vo veci Králiček proti Českej republike, sťažnosť, č. 50248/99).

28. Obvinený má v trestnom konaní právo na to, aby o jeho obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabráňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude (rozsudok ESLP z 27. 6. 1968 vo veci Wemhoff proti Nemecku, sťažnosť č. 2122/64, bod 18).

29. Nečinnosťou okresného súdu došlo v trestnom konaní k porušeniu základných práv sťažovateľa označených v jeho ústavnej sťažnosti. Obdobia nečinnosti bez existencie akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu neospravedliteľné, pretože svojimi dôsledkami v kontexte viac ako 15 rokov od podania obžaloby (29. júna 2007) môžu nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti (I. ÚS 61/08). Ústavný súd, berúc zreteľ na podstatu dotknutých práv sťažovateľa, kvalifikoval nečinnosť okresného súdu ako relevantné prietahy v trestnom konaní a deklaroval porušenie označených práv.

30. Trestná vec sťažovateľa v čase rozhodovania ústavného súdu stále nie je skončená (termíny hlavného pojednávania sú nariadené aj na mesiace február a marec 2023), dokonca ani rozhodnutá a ani snaha okresného súdu v danom čase postupovať v konaní plynule a vec priebežne prejednať nič nemení na záveroch ústavného súdu, že celková extrémna dĺžka trvania predmetného trestného konania vedeného súdom prvej inštancie výrazne vybočila z rámca požiadavky dosiahnutia konečného rozhodnutia vo veci v primeranej lehote a že ničím neospravedliteľným zdĺhavým postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k neprimeraným prietahom, čím bolo nesporne zasiahnuté do ústavne zaručeného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu). Okresný súd nesie plnú zodpovednosť za nečinnosť v danej veci, ktorú nemožno ničím ospravedlniť.

## V.

### **Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadost'učinenie**

31. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

32. Prieťahy či nečinnosť všeobecného súdu v konaní sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah súdu proti základným ústavne zaručeným právam a slobodám. Z tejto fakticity vyplýva, že porušenie práva na primerané súdne konanie nemožno dodatočne napraviť. Možno zabrániť, aby nedošlo k ďalším prieťahom (ústavným príkazom konať), ale už raz vzniknutý prieťah odstrániť nemožno, možno len poskytnúť za porušenie tohto práva primerané finančné zadost'učinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde.

33. Keďže napadnuté konanie v čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti nie je stále skončené, ústavný súd formuloval všeobecnému súdu príkaz konať (bod 2 výroku nálezu).

34. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie ústavnej sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. IV. ÚS 210/04, I. ÚS 164/2018).

35. Prihliadajúc na navrhovaný petit v ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ si uplatnil primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 eur, ktoré on sám považuje za spravodlivé vo vzťahu k predmetu konania a rozsahu okresným súdom spôsobených prieťahov, ako aj dlhoročnej pretrvávajúcej právnej neistote sťažovateľa vyplývajúcej z absencie právoplatného rozhodnutia v trestnej veci.

36. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Ústavný súd považoval sťažovateľom požadovanú výšku finančného zadost'učinenia za neprimeranú a na tomto mieste pripomína, že priznané finančné zadost'učinenie nie je kompenzáciou za možný neúspech v konaní pred všeobecným súdom, ale len zmiernením ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou.

37. Cieľom finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04).

38. Pre konštatovanú nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní a intenzitu zásahu do označených práv sťažovateľa, ale aj s prihliadnutím na správanie sa sťažovateľa v danom trestnom konaní, t. j. jeho neúčast' na hlavnom pojednávaní v nariadených termínoch, považoval ústavný súd priznanie sumy 7 000 eur za primerané finančné zadost'učinenie (bod 3 výroku nálezu) a vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

## **VI.**

### **Trovy konania**

39. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 632,11 eur.

40. Ústavný súd pri vyčíslení náhrady trov konania vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Advokátovi patrí náhrada trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2022 (príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v hodnote  $2 \times 193,83$  eur a režijný paušál v hodnote  $2 \times 11,87$  eur, ako aj náhrada za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2023 (replika sťažovateľa) v hodnote 208,67 eur a režijný paušál v hodnote 12,52 eur. Trovy konania tak predstavujú spolu sumu 632,11 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

41. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Bratislave (detašované pracovisko) 2. februára 2023**

**Jana Baricová**  
**predsedníčka senátu**